

[Indenrigsministeren.]

stedeværende lokale Særforhold. Friheden, som saaledes er givet, er imidlertid i meget ringe Grad, om overhovedet, blevet benyttet. Alle Vegne er, hvor Skatterne indbetales kvartalsvis, April, Juli, Oktober og Januar Indbetalingsmaaned, og hvor man har halvaarsvis Indbetaling, er det Maj og Januar Maaned, ganske som fastsat i Landkommunallovens § 25. Men Hovedændringen, som har fundet Sted ved § 24 i Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926, er den, at Udpantningsfristen er faldet helt bort for de kommunale Ejendomsskatter. Naar Indbetalingsmaaned er udløbet, uden at Betaling har fundet Sted, saa er efter denne Bestemmelse de kommunale Ejendomsskatter straks forfaldne til Udpantning. Altsaa, hvis den første Indbetalingsmaaned i Kalenderaaret er Januar Maaned, saa er ikke indbetalt Ejendomsskat, som skulde være betalt i Januar Maaned, forfalden til Udpantning allerede den 1. Februar, medens personlig Skat, som skulde indbetales i Januar Maaned, men som ikke er blevet betalt, først er forfalden til Udpantning medio Marts. Men dette Forhold foranlediger øget Besvær for Skattemyndighederne og øget Udgift for Kommunerne ved Skatternes Optrævning.

Nu vil man kunne spørge: Hvorfor har da denne Ændring fundet Sted? Man søger forgæves efter Forklaringen derpaa i Bemærkningerne til Lovforslaget om de kommunale Ejendomsskatter, saaledes som Forslaget oprindeligt fremsattes i Folketinget i Samlingen 1924—25. Der findes intet som helst derom. I den Tale, som den daværende Indenrigsminister, Folketingsmand Hauge, holdt ved Fremsættelsen af Lovforslaget, gav han ingen som helst Oplysning om, hvormed den foretagne Ændring med Hensyn til Udpantningsfristen begrundedes. Ingen fremførte et Ord om Sagen under de omfattende Forhandlinger i begge Rigsdagens Ting om Lovforslaget, og af Udvalgsmedlemmer er det meddelt mig, at ingen under de baade omfattende og dybtgaaende Udvalgsforhandlinger, som fandt Sted, inden Lovforslaget endeligt vedtoges, har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Med andre Ord, alt tyder paa, at vi her staar overfor en Inkurie, en Tilfældighed. Betydning er det, men faktisk er det jo ogsaa.

Hidtil har nu denne Bestemmelse for saa vidt ingen Betydning haft. Jeg ved

oprigtig talt ikke, om man i nogen Landkommune har bemærket den Forandring, som her er sket, eller om det har været Tilfældet i Købstæderne, men i hvert Tilfælde ved jeg, at i mangfoldige Kommuner har man ganske rolig fortsat efter de gamle ikke længere gældende Regler og approberet til Udpantning ikke betalte personlige Skatter og Ejendomsskatter til samme Tidspunkt. Af en Skrivelse fra de samvirkende Sogneraadsforeninger, dateret den 15. December 1927, fremgaar det ogsaa, hvad man først nu er blevet opmærksom paa i Indenrigsministeriet, at de samvirkende Sogneraadsforeningers Ledelse intet synes at vide om den skete Ændring med Hensyn til Udpantningsfristen for Ejendomsskatter til Kommunen, men stadig forudsætter, at Landkommunallovens § 25 har Gyldighed, ogsaa hvad Udpantningsfristen angaar.

Nu er det naturligvis ikke heldigt, at en Lovbestemmelse siddes overhørig, selv om den — jeg tør maaske bruge det Udtryk — er født i Dølgemaal; men Ulykken har dog ikke hidtil været særlig stor. Nu staar vi imidlertid overfor kommunale Valg, og hvis Valglisten til de forestaaende Valg udfærdiges ud fra den almindelige Opfattelse af uændrede Tilstande paa dette Omraade, denne Opfattelse, hvorunder man har levet efter Vedtagelsen af Loven af 31. Marts 1926 i Skatteaarene 1926, 1927 og de tre Fjerdedele af 1928, bliver det galt med de kommunale Valglisten, saa vil de blive Genstand for berettiget Kritik, og saa vil deraf kunne resultere Valgklager, som maa erkendes begrundede under Hensyn til de ufyldstgørende Valglisten, der har været Grundlaget for Valget. Da der nu slet ikke er eller har været nogen Grund til at behandle kommunale Skatter forskelligt med Hensyn til Udpantning, efter som det er Ejendomsskatter eller personlige Skatter, og da det aabenbart heller ikke har været Hensigten, saasom der intetsteds kan findes nogen Begrundelse for den skete Ændring, vil det være rimeligt at gaa tilbage til den Ordning, som har været gældende lige siden 1867, og genindføre 6 Ugers Fristen og 1 Maanedes Fristen for Udpantning henholdsvis i Land-

Rettelser.

Sp. 554, L. 13 f. o. ændres „Sagen“ til: „Tobakserhvervet“, L. 17 udgaar „det“, og L. 18 indsættes „en“ efter „i“.